

Posudek vedoucího bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Terézia Rotterová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2017/2018
Název práce	Fotograf a jeho múza		
Oponent práce	doc. MgA. Jan Jindra		

Studentka bakalářského programu Terézia Rotterová splnila zadání své teoretické práce. Bakalářská práce představuje zajímavý exkurz do oblasti inspirace. Studentka se zamýšlí nad ženou jako idolem, múzou, milenkou a také matkou. Bakalářská práce se v širším horizontu zabývá rovněž identitou ženy. Ostatně předloženou práci vystihuje citace z knihy Martiny Pachmannové *Neviditelná žena*: „Bez ženského těla by se dějiny umění zhroutily“. Po přečtení této bakalářské práce Terézie Rotterové mohu směle říci: „Bez žen by se rovněž zhroutily i dějiny fotografie“. Jen v rychlosti si můžeme připomenout fotografie, které představuje studentka ve své práci. Třeba fotografii modelky Claris vytvořenou Edwardem Westnem. Ikonicky kompaktní akt se sklopenou hlavou by mohl být sochou. Dále jsou tu fotografie Jacquese Lartigue. Portréty a momentky. O co krásné by lidé přišli nebýt tohoto bipolárního světa - fotograf a múza. Jak chudá by byla naše vizuální kultura? Zdá se, že napříč dějinami najdeme hodně příkladu inspirativního propojení. V malířství můžeme jen připomenout příběh Galy a Salvatora Dalího z literatury zase příběh Lou Salome-Andreas a Rainera Maria Rilkeho. Teprve straší Lou Salome ho uvedlo do světa literatury a usměrnila i jeho způsob psaní. Gala byla zase pro Salvatora Dalího múzou a modelem zároveň. Stala se součástí umělcovi imaginace. Venuše na obrazech Dalího vykazuje podobu Galy.

Studentka bakalářského programu rozdělila svoje zkoumání v teoretické bakalářské práci do několika hlavních kapitol: Identita ženy, Hlavní historické milníky vnímání ženského těla. Práce postihuje klíčové okamžiky vývoje feminizmu a závěrem představuje zásadní kapitolu: Osudová spojení. Příběhy setkání fotografů a osudových žen, femme fatale. Objevují se nám dvojice Gerorgie O’Keeffe a Alfred Stieglitz, Lee Miller a Man Ray, Renée Perle a Jacques Lartigue a Charis Wilson a Edward Weston. Práce postihuje i názory C. G. Junga a zejména jeho postřehy k jeho prožívané skutečnosti: „Potřebujeme osobu, o které můžeme snít“. Bakalářská práce je napsána velmi čtivě a v rozsahu čtyřiceti tří stran nás upozorňuje na vliv žen v oblasti umělecké fotografie - vliv, který na první pohled není tak zřetelným. V poslední době můžeme sledovat trend a dějiny fotografie jsou doplněny o tato nezřetelná místa. Pozoruhodné fotografické dílo Lee Miller bylo možné před nedávnem vidět ve Vídni. Právě autoportrét Lee Miller v Hitlerově vaně vypovídá o originálním způsobu práce. Lee Miller začínala jako laborantka u Man Raye... Bakalářská práce má i dostatečné množství titulů v seznamu použité literatury a nečerpá jenom z internetových zdrojů. Obrazový doprovod je velmi dobře vybraný a pěkně ilustruje téma práce. Osnova práce je rovněž velmi dobrá, téma přínosné a rozsah textu je pro bakalářskou práci zcela vyhovující. Vzhledem k celkové úrovni teoretické bakalářské práce navrhuji hodnocení A – výborně.

Návrh klasifikace .....A - výborně.....

V Nučicích..... dne .....4. 6. 2018.....

.....
podpis oponenta práce
doc. MgA. Jan Jindra

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte